

VV VIOD 75 jaar

Voorwoord

Dames en heren, jongens en meisjes.

Het is mij, als voorzitter van deze mooie voetbalvereniging, een eer om in het kader van ons 75 jubileum in dit voorwoord enkele gedachten met u te delen.

Vooruitgang is Ons Doel, afgekort VIOD. Dat is de naam die de oprichters van onze vereniging 75 jaar geleden bedachten en is nog steeds de naam die wij koesteren. De oprichters moeten wijze

mensen geweest zijn met een positieve kijk op de toekomst. Deze naam diende borg te staan voor tenminste handhaving van, doch liever voortdurende verbetering van, prestaties, resultaten, normen, organisatie, materialen, accommodatie, deskundigheid etc. als mede gelijke tred houden met de maatschappelijke ontwikkeling.

De vraag die dan opborelt is: "en is dat gelukt?" Het antwoord kan kort zijn: "ja!". Als je na 75 jaar kunt constateren dat we een bloeiende vereniging zijn met circa 700 leden en maar liefst 180 vrijwilligers, om alles in goed banen te leiden, dan mag je die vraag zonder meer positief beantwoorden en daar ook nog eens trots op zijn. Trots op de voortdurende vooruitgang die op alle fronten is geboekt. Trots op onze jeugdopleiding die overal goed staat aangeschreven. Trots op de plezierige

sfeer die we hebben. Trots op het feit dat ook onze toekomst zal staan in het teken van vooruitgang. Bij een jubileum is het de gewoonte om eens terug te kijken naar die goede oude tijd. Het is dan onvermijdelijk dat je de ballen van toen (keihard en met veters) vergelijkt met die van nu (in laboratoria ontwikkeld en modieus). Dat de voetbalschoenen van toen (zwart en een harde neus om goed te kunnen punteren) niet meer te vergelijken zijn met die van nu (vederlicht in allerlei kleuren). Dat de wasgelegenheid van toen (een bak koud water) lachend wordt vergeleken met de douches van tegenwoordig. Ik nodig u uit om zelf uw gedachten eens te laten gaan over wat er zoal allemaal veranderd is. Dat zal ongetwijfeld lukken als u deze jubileum krant verder doorleest.

Wat niet is veranderd in de loop der jaren is het

feit dat de vrijwilligers de club draaiende houden. Dankzij al die vrijwilligers van de afgelopen 75 jaar is het gelukt om ons VIOD te brengen waar het nu staat. Hulde aan al deze mensen en niet te vergeten hun achterban.

Waar VIOD de laatste decennia een unieke ervaring mee heeft opgedaan is het spelen op verschillende locaties. Was het eerst op De Hoop en Sportpark Zuid, later werd het De Hoop en Sportpark Dichteren. Daar komt binnenkort echter een eind aan. In augustus wordt een start gemaakt met de bouw van een prachtige nieuwe accommodatie op ons nieuwe sportcomplex in Dichteren en zullen we, vanaf het seizoen 2004-2005, sinds tientallen jaren weer met z'n allen op één locatie kunnen voetballen. Op dat nieuwe complex zijn inmiddels 4 speelvelden en een groot trainingsveld gesitueerd, zodanig aangelegd dat het ledental tot circa 1.000 kan doorgroeien. Om alle

eigen teams en de gasten voldoende gelegenheid te geven om te kunnen verkleeden etc. worden, in de te bouwen accommodatie, 14 kleedkamers gerealiseerd.

Naast ruimtes voor kantoor, commissiekamers, ontvangst van jeugdleiders, bestuurskamer, diverse technische ruimtes en een gezellige kantine wordt een ruime tribune in het gebouw geïntegreerd. Het vlaggenschip van vv VIOD heeft historisch bekeken op 4e en 5e klasse niveau gevoetbald. De afgelopen drie jaar was dat 3e klasse, doch in het komende seizoen mogen we weer in de 4e klasse sportieve strijd gaan leveren. Gezien de omvang van de vereniging is het de wens om daarin ook een stukje vooruitgang te zien.

Na de aanstaande verhuizing, waar 16 jaar op is gewacht, zijn er voldoende voorwaarden aanwezig om de komende 25 jaar wederom een aantal ambities na te streven en

te realiseren. Maar voordat weer tot het serieuze werk wordt overgegaan zal het jubileum op gepaste wijze worden gevierd met bijvoorbeeld een volledig weekend feest voor jong en oud. Tevens zal in dat weekend een groepsfoto worden gemaakt van alle le-

den en vrijwilligers bij de molen naast de nieuwe locatie in Dichteren.

Een ander hoogtepunt is dat we op 11 oktober met maar liefst 300 leden de kwalificatiewedstrijd Nederland - Moldavië gaan bezoeken. Vanaf deze plaats wil ik eenieder die

bij VIOD is betrokken veel plezier wensen met de jubileum activiteiten en wil ik u allen uitnodigen om VIOD op de nieuwe locatie eens te komen bezoeken.

Op naar de honderd! John Brands Voorzitter VIOD

Het trotse VIOD A-1 team met de wisselbeker behaald tijdens het internationale jeugdvoetbaltoernooi in Kerkrade.

John Leeuwerik: 'VIOD kan alleen nog maar groeien'

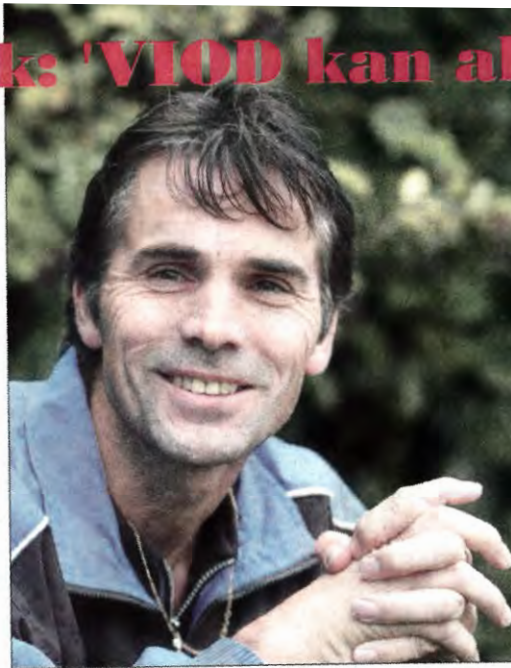
DOETINCHEM – Vorig seizoen startte John Leeuwerik als trainer van het eerste elftal bij VIOD.

Na een jaar kijkt hij in het kader van het 75-jarig jubileum terug. „Als je als trainer nieuw bij een club komt, ga je eerst kijken hoe die in elkaar steekt. Wat heerst er en welke ambities zijn er. Na een jaar heb je daar een goed beeld van en in het tweede jaar kun je echt dingen gaan veranderen.

Voordat Leeuwerik als trainer van VIOD werd aangesteld, waren natuurlijk allerlei zaken besproken. Niet lang nadat hij begon, werd de eerste indruk bewaard. „VIOD is een nette club met een goede organisatie. Er gebeuren weinig gekke dingen, want het is een groep mensen die

goed met elkaar overweg kan. Het lijkt een soort familievereniging. Veel leden zitten er al lang, wat betekent dat ze het naar hun zin hebben.”

Op het technische vlak waren er een aantal zaken waar Leeuwerik in het eerste trainingsjaar tegenaan liep. Door goed op te letten en de training aan te passen probeert hij eruit te halen wat erin zit. „Er bestaat geen standaard manier van trainen. Je moet goed kijken en je afvragen wat een club nodig heeft. Alleen daardoor kun je de talenten optimaal benutten. VIOD heeft een goede opleiding, die daarbij van pas komt.” Ook op mentaal gebied wil de trainer zijn spelers verder laten groeien. „Als je denkt dat je er al bent, heb je een probleem.

Wij hebben samen vastgesteld dat we het hoogste willen halen. Dat betekent dat we ook dat laatste stukje willen geven. Dat geldt voor spelers om het eerste te halen en voor het team om te promoveren.”

Of promoveren na de degradatie in het vorige seizoen meteen lukt, dat weet Leeuwerik niet. „Soms zou ik graag een stapje extra doen. Tegelijkertijd besef ik dat meer inzet niet voor iedereen haalbaar is. Zolang we twee keer per week trainen, moeten we die tijd optimaal benutten en lekker trainen. Na iedere training moeten we met een goed gevoel naar huis gaan met het idee 'zo zou het altijd moeten zijn'.”

Door de degradatie hebben zowel hij als de spelers wat ge-

leerd. „We moeten beseffen dat we een aantal factoren nog niet goed beheersen. We hebben een heel jong team, want in twee jaar tijd zijn er acht A-spelers toegevoegd. Dat zal wel een paar punten kosten, maar ons doel is bovenin meedraaien. Je kunt wel ambitieus beginnen, maar een wedstrijd duurt 90 minuten. Wij beginnen met overtuiging en zien wel waar we dan uitkomen.” Aan het eind van dit seizoen loopt het tweejarig contract van de oud-Graafschapper af. Op de vraag of hij daarna nog langer wil blijven, geeft hij geen uitgesproken antwoord. „Wie weet. Als er genoeg perspectieven zijn, waarom dan niet.”

De nieuwbouw kan VIOD een impuls geven, zowel technisch als mentaal. Leeuwerik: „Nu heeft de

accommodatie weinig uitstraling, maar zoals je weet wordt daaraan gewerkt. Ik denk dat VIOD kan uitgroeien tot een van de grote verenigingen in de Achterhoek, als het tenminste goed wordt aangepakt. Nu zijn er 700 leden, maar hopelijk groeien we in een paar jaar naar de duizend toe. VIOD wordt nog meer een club waar je bij wilt horen.”

VIOD is volgens Leeuwerik een club met toekomst. „Ik denk dat het tot in lengte van jaren een goede club kan blijven en ik hoop dat dat ook gebeurt. Er zijn enorm veel vrijwilligers en een actief bestuur die zich inzetten, dus de club hoeft zich geen zorgen te maken. VIOD kan naar mijn gevoel alleen nog maar groeien.”

INHOUDSOPGAVE

Pagina 15:

Voorwoord John Brands
John Leeuwerik
blijkt vooruit

Pagina 19:

De historie van driekwart
eeuw Viod
Pastoor Amse zegent
veld
Adrie van Rooijen kreeg
nooit een kaart

Pagina 23:

De nieuwbouw is
nakend, velen bemoei-
den zich er mee, zoals
de Billenkletzers.

VV VIOD 75 jaar

VIOD JUBILEUMKRANT 2003

De geschiedenis

Een van de eerste VIOD-teams uit de historie poseert voor een bus van de Geldersche Tramwegmaatschappij op weg naar een uitwedstrijd. Dat moet ver weg geweest zijn, want de fiets kwam altijd eerst.

An het begin van de vorige eeuw werd in en rond gestart met voetbal in de wei van Hoegen aan de Dichterseweg en de club

Omkleeden kon bij cafe Otfers, maar velen deden dat nog steeds gewoon thuis.

1954 - het betaalde voetbal. Het bloeiende amateurvoetbal in Doetinchem stortte in. De trek naar de nieuwe club bracht ook Viod op de rand van het faillissement. Viod trok weer naar De Hoop; de oude locatie die inmiddels niet kan. Velen volgden door de gemeente was aangekocht. De jaren ze- niveau omhoog. En stig bracht Viod door in de tweede klas afd. Gelderland. Het laagste niveau De zeventiger jaren waren voor standaardteams. Wel is waar altijd in de bovenste helft, maar elk jaar weer jeugd, van grote succes niet goed genoeg. Be- sen. Maar ook van stabilite- halve in 1966 toen Viod feit: ruim tien jaar lang het- toch kampioen werd. In de zelfde dagelijks bestuur, zestiger jaren werd de basis maar twee hoofdtrainers, gelegd voor latere groei. Vier keer zo veel leden, En wel door het werven een karrenvracht kam- van Michel Verhagen - pioenen, jeugdteams naar oud betaald voetballer de hoogste regionen, de van De Graafschap/ zeer bouw van het clubhuis doelgericht - als voorzitter. (1972), de start van de Hij toonde buitengewoon jeugdcommissie (1977), veel daadkracht, wist voor-training volgens een eigen

Najaar 1947; Met belangstelling gade geslagen door bestuursleden, leden en buurtbewoners wordt het pas ingezaaide veld aan de Terborgseweg ingezegend door pastoor Amse.

niet vast te houden. Toch waren er ook positieve zaken. Het aantal senioren-

bij Viod jaren met een dubbel gevoel. In 1992 besloot de gemeente dat er wo-

der de 500 leden, maar dan in oktober 1996 toch weer op die grens en ver-

Doetinchem al volop voetbal gespeeld. Ook in min of meer georganiseerd verband. De Gelderse Tramwegen en Vredestein hadden hun ploeg, maar ook de dorpen Wijnbergen (WVC) en Dichteren (TOP). In Doetinchem bestond al voor 1928 de v.v. Doetinchem. Een club voor katholieken was er niet. En die was wel hard nodig. Vonden de kapelaan, enkele onderwijzers en ook G.J.B. van Raay, postbode en ex-Vitessenaar.

In 1928 werd officieel de club 'Vooruitgang Is Ons Doel' opgericht. Er werd

werd als Viod aangemeld bij de bond. Alle begin is moeilijk en pas na twee jaar was er een écht bestuur, maar moest ook al worden uitgekeken naar een ander veld. Dat werd naar alle waarschijnlijkheid het ruime grasveld achter de Wielerbaan aan de Dennenweg. Waar zeker successen werden behaald, want in 1935 werd Viod kampioen en was rijp voor een hoger niveau: de RK Federatie. In 1947, misschien 1948, kreeg Viod een mooie locatie achter Houtbedrijf HD aan de Terborgseweg (nu Wedeo).

Pastoor Amse zegende het veld officieel in en dat bracht geluk. In 1949 werd Viod er kampioen, maar kwam niet door de promotiewedstrijden. Een jaar later werd Viod weer kampioen en nu volgde wel promotie. En wel naar de 4e klasse KNVB. Dat betekende meteen afscheid van deze locatie, want Viod kreeg op Klooster Sion (Kruisbergseweg) een eigen terrein van de gemeente. Viod zorgde meteen voor een eigen kleedgelegenheden, maar stak zich daarmee fors in de schulden. Toen kwam - in

al velen binnen de club te enthousiasmeren, en ook buiten de club zaken geregeld te krijgen. Zo werd De Hoop op de kop gezet om een speelveld én een trainingsveld aan te leggen, en werd er een permanent kleedgebouw neergezet (de huidige 'oudbouw'). Viod ging niet bij de pakken neerzitten en vatte de draad weer op. Michel Verhagen voorop. Helaas overleed hij in maart 1968, op 43-jarige leeftijd. Had Viod jarenlang pakweg 80 tot hooguit 100 leden gehad, nu werd al snel de grens van 200 over-

Trainingsplan. Het eerste hoger dan ooit!

De Hoop werd veel te klein, een deel van de club verhuisde naar Sportpark Zuid. In de tachtiger jaren werd alles moeilijker. De top bereiken is niet gemakkelijk. Maar de top vasthouden is een gigantische klus. Voor de selectie werden trainers van buiten aangetrokken, de animo binnen de club om cursussen te volgen werd minder. De topposities in het jeugdvoetbal moesten worden prijsgegeven, het eerste wist het bereikte niveau

teams liep op tot 10, er kwamen twee dames-teams, Viod startte met meisjesvoetbal en in maart 1989 was er het 500e lid. Misschien wel het belangrijkste feit uit de tachtiger jaren was de uitbouw in 1985 van het clubgebouw met een jeugdhonk, bestuurskamer en massage-ruimte. Dertien jaar nadat men dacht een eigen clubgebouw op maat te hebben gebouwd. Ook ditmaal weer heel veel eigen inbreng. Want ook ditmaal zat de gemeente bar slecht bij kas. De negentiger jaren waren

ningbouw ging plaats hebben op en rond De Hoop. Dat bood nieuw perspectief, maar vroeg ook om 'de rem erop'. Onzekerheid over de toekomst maar ook over het heden. Nog wel plannen maken voor de komende jaren of juist niet? Nog wel investeren of juist niet? Al inspelen op toekomstige ontwikkelingen of nog maar afwachten? Het aantal leden nam zelfs af. Damesvoetbal verdween, meisjesvoetbal idem. In 1993 werd basisvoetbal (4 en 5-jarigen) opgestart. Verdween ook weer. Viod kwam weer on-

volgens gaat het weer hard omhoog. Want in Dichteren wordt dan al volop gebouwd. En dat levert leden op voor de dichtstbijzijnde club. Viod ging dan ook voor de eeuwwisseling nog naar 700 leden. Er wordt weer hard gewerkt aan de toekomst. Op jeugdniveau, op bestuursniveau, op (voetbal)technisch niveau zijn of worden voorwaarden geschapen om straks op Dichteren op een puik locatie te kunnen gaan werken aan nieuwe hoogtepunten in de rijke Viod-historie.

'Nog nooit een rode of gele kaart gehad'

DOETINCHEM - Jaren nadat hij gestopt is als voetballer bij Viod, doet oud-keeper Adri van Rooijen nog één keer een boekje open. Over de club, de onderlinge sfeer en zijn persoonlijke belevenissen. Zijn conclusie zegt voldoende: 'het was een mooie tijd'. Meer dan 500 wedstrijden speelde hij voor de club, zowel onder de lat als op het veld. „Eerst voetbalde ik bij een andere club, maar drie van mijn zwagers zaten bij Viod. Daar hadden ze een keeper nodig en het leek me wel leuk om met z'n allen in één elftal te spelen.”

Aanvankelijk begon Van Rooijen zijn voetbalambities bij de F'jes van de Graafschap. „Dat was

maar van korte duur, omdat mijn ouders naar Equador vertrokken. Toen ik terugkwam heb ik dus een paar jaar puur voor het plezier gevoetbald. Bij Viod werd het wat serieuzer. We hadden hele fijne trainers en we zijn voor het eerste elftal gegaan.”

In 1971 werd August van Onna trainer van het eerste. Een belangrijk moment voor Van Rooijen. „Hij was een erg fijne trainer. Gezamenlijk hebben we de afspraak gemaakt dat we verplicht kwamen trainen op dinsdag en donderdag, want we wilden de KNVB halen. Dat is gelukt. We zijn drie keer kampioen geworden. Tussendoor werd het systeem veranderd en kwam er een hoofdklasse bij. Maar ook

Adri van Rooijen kijkt met genoegen terug (foto: Harrie Ligtvoet)

daar werden we kampioen.” Terwijl hij vertelt komen er weer wat herinneringen boven. „Het eerste en tweede elftal hadden

hetzelfde tenue. Alle broeken en shirts werden gewassen door de vrouw van Theo Kaal. Ze moesten kranig ingeleverd worden,

zodat de kleur hetzelfde bleef.” Eigenlijk was Van Rooijen keeper, maar regelmatig trapte hij ook een balletje mee. „Als je elf

wedstrijden in het eerste had gevoetbald, zat je er aan vast. Maar 's morgens speelde ik graag voor de wedstrijden mee met de lagere elftallen als spits. In 1984 was ik eigenlijk gestopt, maar de keeper raakte geblesseerd, dus na een half jaar kwamen ze vragen of ik wilde invallen. Het ging toen om degradatie, maar we zijn erin gebleven.”

Eén keer kwam het inschieten voor een wedstrijd de keeper duur te staan. „Ze schoten met zo'n zware trainingsbal tegen mijn pols. Hij klapte zo achterover, maar ik heb de hele wedstrijd nog gekeept met verband erom. 's Avonds in bed begon het zo te bonken, dat ik de volgende ochtend meteen naar het ziekenhuis ben ge-

gaan. Hij bleek toch gebroken. Op de kampioensfoto zie je me nog met m'n arm in het gips”, klinkt het terwijl hij een vergeelde foto erbij pakt. Het was een mooie tijd, concludeert Van Rooijen. „Ik kan me nog een beslissingswedstrijd herinneren tegen Zieuwent, met 2000 man langs de lijn...”

De talenten van trainer August van Onna en zijn ploeg bleven niet beperkt tot op het gras. „We hebben ook nog een jaar in de zaalvoetbalcompetitie meegespeeld. Ook daar zijn we kampioen geworden, maar we moesten uiteindelijk kiezen. In de zaal heb je ook meer blessuregevaar, zeker als keeper wanneer je naar de bal duikt, maar het was een goede ploeg met de juiste

mentaliteit. Echte winnaars”, lacht hij.

In al die jaren heeft hij nog nooit een gele of rode kaart gehad. „Ik deed het puur voor het plezier. Een van mijn trainers zei dat we het zelf hadden afgedwongen. Op een gegeven moment zit je al zo lang in het amateurvoetbal, dan ontstaat er een soort respect.” De sfeer was goed, op en naast het veld. „Het was een grote vriendschap, daar wordt een vereniging groot mee.” Na Viod speelde hij nog in de zaal, maar een terugkerende rugblessure deed hem uiteindelijk de das om. „Bij bepaalde passeerbewegingen, als ik draaide om mijn as, stond ik stil en kon ik niet meer bewegen. Dan moet je stoppen.”

VV VIOD 75 jaar

Locatie Dichteren, begin 2000: Voor sommigen duurde de aanleg van het nieuwe Sportpark veel te lang. Carnavalsvereniging De Billekletsers uit Dichteren nam daarom actie!

Het VIOD-kampioensteam in 1980. Een ideale mix tussen jong en oud.

Met vereende krachten wordt er, in 1988 op Sportpark De Hoop met de bouw van een nieuw jeugdhonk eveneens gebouwd aan de toekomst. (links op de foto FC Gelrecoach Bennie Theijssen, in het midden met stropdas oud-Graafschapmanager Jos Tiemesen).

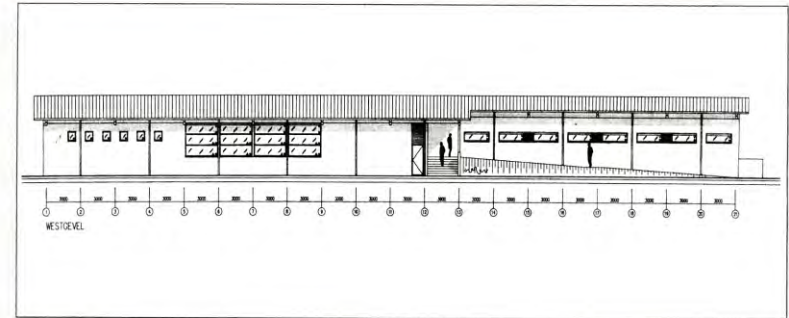
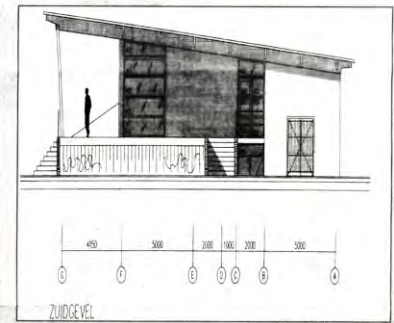
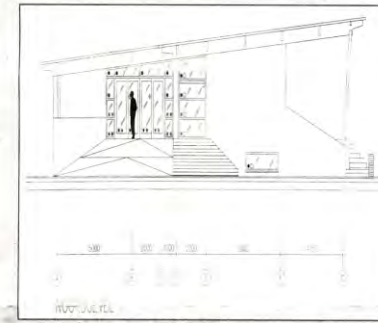
Van 'De Hoop' naar Dichterren!

De onstuimige groei van VIOD heeft er toe geleid dat er een nieuw sportpark moet komen. Het onderkomen op sportpark De Hoop is te klein geworden. Bovendien stelt de gemeente Doetinchem zich voor op die plek op termijn woningen te bouwen. Dus we verhuizen van De Hoop naar het nieuwe sportpark in Dichterren.

Daar krijgen we de beschikking over vier velden, waarvan er twee

geschikt zijn voor trainingen. Maar er komt ook een trainingsveld met oefenhoek.

Een vereniging met een professionele uitstraling als VIOD dient ook te beschikken over een professionele accommodatie. Dus is er lang en diep nagedacht over de gebouwen die op het nieuwe sportpark gaan verrijzen. En inmiddels zijn de tekeningen klaar. Zij geven een goed beeld van een gebouwencomplex met allure.

Feestprogramma rond driekwart eeuw VIOD

VRIJDAG 29 augustus

20-23.30 uur **Feestavond** met discjockey voor alle B en C junioren

ZATERDAG 30 augustus:

10.00 – 13.00 uur **Feestochtend** voor alle pupillen

15.00-18.00 uur **Officiële receptie** in VIOD-kantine aan de Wijnbergseweg

20.30 -00.30 uur: **Groot feest voor alle VIOD-leden** + 1 introduc   (vanaf 16 jaar en ouder)
met muzikale medewerking van feestband 'Spock'

ZONDAG 31 augustus:

10.00-11.00 uur: **Foto maken** van en m  t ALLE VIOD-leden onder de molem in Dichteren (10.00-11.00 uur)

11.00 -13.00 uur: **Fruhshoppen**. Onder leiding van Stadsclown en VIOD-sch  idsrechter Herman Vermeer is deze ochtend een
'Pyjama-onbijt' voor alle leden van VIOD (11.00 – 13.00 uur).

VIOD: Vooruitgang Is Ons Doel!

COLOFON

VIOD JUBILEUMKRANT

De VIOD-jubileumkrant is een speciale uitgave van voetbalvereniging VIOD uit Doetinchem, in het kader van het 75-jarig jubileum, in samenwerking met Wegener Huis-aan-huiskranten BV en verschijnt als bijlage bij het Oost-Gelders Vizion.

Eindredactie en co  rdinator:

Vidal Horjus

Redactie:

Marinus Floors
August van Onna
Enrico Horst

Fotografie:

Diverse fotografen

Druk:

Wegener
Huis-aan-huiskranten BV